

Mai aproape de veșnicie...

Pentru mulți frați și surori, printre ei fiind și frați slujitori și păstori, anul 2020 s-a dovedit a fi anul chemării acasă, în veșnicie. Pentru mulți alții, printre care mă număr și eu, anul 2020 s-a dovedit a fi anul încercării Covid-19, și dacă suntem în viață, este doar datorită harului și milei lui Dumnezeu, care a găsit cu cale să răspundă pozitiv rugăciunilor fraților și surorilor care au mijlocit pentru vindecarea noastră! Și pe această cale vreau să mulțumesc tuturor mijlocitorilor - Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă răsplătească!

Anul 2021 a început cu incertitudinile lui, cu temerile legate de evoluția pandemiei, mutațiile virusului, necesitatea și importanța vaccinării, fiabilitatea și eficacitatea învățământului online, criza economică care se prefigurează etc. Dar, dincolo de aceste incertitudini și temeri și deasupra lor este Dumnezeu nostru cel Atotputernic, care controlează tot ce mișcă în Universul pe care L-a creat, iar „*Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, zice despre Domnul: «El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!»*” (Ps. 91.1-2)

Este adevărat că pentru a beneficia de protecția divină trebuie îndeplinită o condiție esențială, care ne plasează într-o categorie specială de oameni, cea a copiilor lui Dumnezeu: „*Fiindcă Mă iubește - zice Domnul - de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea.*” (Ps. 91.14-16).

În contextul discuției despre învierea lui Hristos, apostolul Pavel le scria corintenilor: „*Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!*” (1 Cor. 15.19). Și această afirmație reverberează până în zilele noastre! Căci noi nu Îl iubim și nu ne-am pus nădejdea în Isus doar pentru timpul cât trăim - ca să fim ocrotiți și păziți de necazurile vieții. În definitiv, El ne-a atras atenția că în viață vom avea necazuri (Ioan 16.33) dar ne-a promis că va fi cu noi până la sfârșitul zilelor (Matei 28.20), iar apostolul Pavel ne-a avertizat că „*...toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți.*” (2 Timotei 3.12).

Am început acest articol amintind de cei care au trecut în veșnicie anul trecut tocmai pentru scoate în evidență efemeritatea vieții noastre pământești și nevoia de a fi asigurați pentru ceea ce urmează după trecerea în neființă, aici, pe pământ. Practic, este partea care contează mai mult, căci dacă viața pe pământ

poate dura în jur de șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, optzeci de ani (Psalmul 90 - dar cifre valabile și astăzi la nivel mondial, chiar dacă există excepții, oameni care trăiesc 100 de ani sau mai mult), viața după moarte... e veșnică! „*Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.*” (1 Tes. 4.13-17).

Închei tot cu un text al apostolului Pavel, care, deși a fost scris cu aproape două mii de ani în urmă, a rămas la fel de valabil și pentru noi, astăzi, avertizându-ne de iminența reîntoarcerii Domnului Isus și de nevoia trăirii unei vieți evlavioase, după voia lui Dumnezeu, pentru a avea parte de viața veșnică alături de Isus!

„*Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în che-furi și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.*” (Romani 13.11-14).

Așa să ne ajute Dumnezeu! Amin!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

„**Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.**”
(Romani 13.11)

